

SAGLEDAVATI DOGAĐAJE IZ PERSPEKTIVE BUDUĆNOSTI

Vjernikova svijest da ga se konstantno iskušava vodi ga da sagledava događaje iz perspektive budućnosti. Ali šta „sagledavanje događaja iz perspektive budućnosti“ zapravo znači?

Bez obzira koliko su teške nedaće i velike nevolje na koje osoba nailazi, to je stanje sigurno privremeno. Netko može biti lažno optužen za zločin i izložen nepravdi, na primjer. Ipak, definitivno će doći vrijeme kada će istina izaći na vidjelo. Čak i ako se nečije patnje ne okončaju na ovome svijetu, oni koji su odgovorni za te nepravde će dobiti zasluženu kaznu na Sudnjem danu. Na isti način, osoba koja je doživjela nepravdu može se nadati izvanrednoj nagradi za svoje strpljenje toga dana. Vrijeme jako brzo prolazi i, kao i sve ostalo, takva situacija će se završiti za tren oka. Uz to, Kur'an otkriva da poteškoće dolaze s olakšanjem za muslimane:

"Pa uistinu, uz teškoću je olakšanje. Uistinu, uz teškoću je olakšanje." (Sura Al-Inshirah, 5-6)

Vjernik ima pouzdanja u beskonačnu pravednost našeg Gospodara, očekuje olakšanje koje će uslijediti nakon poteškoće i nikada ne očajava, bez obzira na situaciju s kojom je suočen. On shvata da će se poteškoće kroz koje prolazi opet pojaviti pred njim u vidu užitaka, na ovome i na slijedećem svijetu.

Musliman zna da je sudbina ono s čim je suočen. Divan aspekt ove tajne je to što on posmatra sve imajući povjerenja u Boga, pokorno i predano.

Ne smijemo zaboravljati da je ovakvo stanje uma jedino svojstveno ljudima koji istinski vjeruju u Boga, i takvo je da ga mogu iskusiti u potpunosti samo oni koji se potpuno predaju sudbini. Ljudi koji se oglašuju o vjeru, s druge strane, padaju u očaj, strah i konstantno su pod stresom zato što ne uspijevaju da se predaju sudbini i umišljaju da za njih ne postoji nikakav izlaz. Pošto ništa ne očekuju niti se nečemu nadaju u vječnosti, oni su uvijek uznemireni i zabrinuti. Stanje uma takvih ljudi opisano je na slijedeći način u jednom ajetu:

"Onome koga Bog želi uputiti – On srce njegovo prema islamu raspoloži, a onome koga želi u zabludi ostaviti – On srce njegovo stegne i umornim učini kao kad čini napor da na nebo uzleti. Eto, tako Bog one koji ne vjeruju bez podrške ostavi." (Sura al-An'am, 125)

Ovakvo problematično stanje uma opisano u ajetu je kao rana koju osoba sama sebi nanese i proizilazi iz neuspjeha ovakvih osoba da se prepuste sudbini koju je stvorio Bog. Činjenica da Bog, Svemogući i Sveznajući, usmjerava sudbinu osobe i upravlja svim stvarima je veliki blagoslov za vjernika. Međutim, ljudi čija je vjera slaba ili koji uopšte ne vjeruju nisu u stanju da razumiju vrijednost tog blagoslova. Samim time nisu u stanju ni da se prepuste sudbini i muči ih svaki trenutak njihovih života. Ovakvo stanje je u stvari duhovna naknada za nedostatak povjerenja u Boga, izrečena u životu na ovom svijetu. Ovi ljudi čine štetu samo sebi.

"Bog zaista neće nikakvu nepravdu ljudima učiniti, ljudi je sami sebi čine." (Sura Yunus, 44)

<https://www.harunyahya.info/hr/clanci/sagledavati-dogaDjaje-iz-perspektive-buduCnosti>